

Udateret

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Brevet mangler begyndelsen

Archive:
Mappe 26 nr. 29

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

I har ikke iude din forhale Lyd at
 at tab noget inden om min Pleje.
 Da vil jo hvad ji har set, omtrunt M
 sarrum som det (kun ikke Antagelse ^{Brinsel} &
 men et gængs Røder.) I kan høre
 med en valdig Flamme i Astor's
 i Brytet og glæde mig at tag fat
 Na er all skidt båret og ji tør dørlig
 tænke på Fremtiden. Givde for at
 d'vold Børn er raskere igen! De ^{er} røds!
 O. Jult er blum større og godt meget pæn
 i Tale id 17. Dag j'vort borte.
 I v' meget taknemlig over at L. i'ften
 har minde Taler. M' litted en del.
 I har tænkt meget! Din Dag på Jen
 i Ka. Lumen, som sø grünlj har
 prøvet en sød og trøstend Lyd som.
 Bøf for os, at all må vend sig det
 god for os, dog især, at over søge
 Hjerte må føle Guds Nærs levede,
 sø i oprigtig Kan bed, at hans
 Veli alene må ske.
 Pas god på Børnen, M' aldrig rask
 når d' hører sø meget. Roslyst
 Huden på den hengemten
 Hils Nils Hjerte. U. 9. 90.

I har ikke iude din forhale Lyd at
 at tab noget inden om min Pleje.
 Da vil jo hvad ji har set, omtrunt M
 sarrum som det (kun ikke Antagelse ^{Brinsel} &
 men et gængs Røder.) I kan høre
 med en valdig Flamme i Astor's
 i Brytet og glæde mig at tag fat
 Na er all skidt båret og ji tør dørlig
 tænke på Fremtiden. Givde for at
 d'vold Børn er raskere igen! De ^{er} røds!
 O. Jult er blum større og godt meget pæn
 i Tale id 17. Dag j'vort borte.
 I v' meget taknemlig over at L. i'ften
 har minde Taler. M' litted en del.
 I har tænkt meget! Din Dag på Jen
 i Ka. Lumen, som sø grünlj har
 prøvet en sød og trøstend Lyd som.
 Bøf for os, at all må vend sig det
 god for os, dog især, at over søge
 Hjerte må føle Guds Nærs levede,
 sø i oprigtig Kan bed, at hans
 Veli alene må ske.
 Pas god på Børnen, M' aldrig rask
 når d' hører sø meget. Roslyst
 Huden på den hengemten
 Hils Nils Hjerte. U. 9. 90.

Kan jo nok^{og} han bragt Fibern og 3 brat
 hundret af Livvagten. Som mueliges
 at komme tyen, og Robertes febrilske
 Gæst, som bød rørt og forskrækket mig
 gik ind på en Mads næsten sover, i dylig
 skindvar at møde. I Kom først Bræste-
 gården hvor min Angemod var ene; Sam
 og Mani har 1½ Uge ved 1 Rethen; og da
 hun sig selv af en Nye historie, med en
 brødt arm som smider og gør hendes
 vens, sad de inden at kunne se Lis og Ber-
 nem, inden at kunne skrive til hendes
 ugang, med en i forsvaret hastig og
 i overvejt Forklaring om Lis af Lægen
 de i det, at hun i Angstligheden selv og
 var dødelig og ene, - da hun end alt dette sad
 der, jo inden ugang net at hun fandt Lis
 sigt, var hun i endelig forgræmmelse og
 givte mig dybt Medlidenhed, og vel i
 sig angstlig men havde ved siden af Regler
 det i endelig Skien, men hun bragte mig med
 sin Villie at se at hun i endelig hælde
 inden i kørt herud. Det var ikke det!
 Og skændt i sin se, troer jo da, roligen
 derpå kan jo ikke glemme det første
 Fæsting, iagtet Hammicks ord: Gør
 jo nok lod^{uden} (uden) beroligend.

Sammen af en rikelig Overtalelse mig, at hun end
 Ralle og gædes nu i rødt og rødt som forbeholdt sig.